Eftersänd fri premielista
Spar Edra kuponger
The Royal Crown Soap Co. Ltd.
654 Main Street, Winnipeg

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ROYAL CROWN SOAP

ARG. (YEAR) 27. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 21 AUGUSTI 1919. LÖSNUMMER 5 CENTS. N

KRIGET JUSQU' AU BOUT SLOG IHJÄL RÄTTSIDEN DIKTERADE FREDSVILLKOREN

Den tyska revolutionen en omvändelse först när spelet var förlorat. Misstron gjorde ententeimperialismen till herre vid fredsbordet. "Probleme et Wilson"

Av generalsekreterare CHR. L. LANGE.

Vid ett tillfälle under kriget var det kanske nära att det skulle blivit fred, nämligen året 1917, och då närmast på grundvalen av den österrikiska fredstrevaren. I en amerikansk tidning har nyligen uppgivits, att det var den grupp engelska politici och publicister som ha veckotidningen "The New Europe" till organ, vilka genomdrevo att kriget skulle fortsättas med Donaumonarkiens upplösning som mål. Detta må lämnas därhän, klart är att kejsar Karls och Czernins fredsförsök hade till förutsättning att det habsburgska riket skulle upprätthållas, om än under nya och friare former: med autonomi för de skilda nationer som riket omfattade, med upphävande av den tyska och särskilt den magyariska hegemonien, men utan att rikets ram väsentligen ändrades. Det skulle ha blivit en Donaufederation i stället för dubbelmonarkien.

Mycket kunde sägas till förmån för en dylik lösning och framtiden kommer att visa, om ej den ekonomiska intressegemensamheten mellan Alplanden, Böhmen, Ungern och den sydslaviska staten är så stark, att dessa land dock i tidens längd i en eller annan form komma att söka en sammanslutning. Det är också sannolikt att om Österrike-Ungern år 1917 blivit lösgjort från Tyskland, så skulle sammanstörtningen i detta land ha kommit tidigare och kriget slutat förr. Vem vet om i så fall revolutionen i Ryssland antagit de extrema former som den fick från och med november 1917.

Men det tjänar ingenting till att nu anställa några betraktelser över dessa frågor. Ententen var bunden genom de förut avslutade traktaterna med Italien och Rumänien, vilka mer eller mindre förpliktade den att kämpa för det habsburgska rikets upplösning.

I realiteten band sig även presidenten Wilson, när han slöt sig till ententen, vid samma politik. Han begärde icke att få se dessa hemliga traktater och fastän alla tidningar talade om dem under 1918 fortsatte han alltjämt sitt tal om "öppna avtal, öppet avslutade". I varje fall ställde han sig så, som om dessa traktater icke anginge Amerika. Vid Fiumekonflikten visade det sig vilka stora svårigheter här lågo dolda.

Huru som helst: kriget gick sin gång. Ententen avvisade varje fredsnärmande. Den belade den socialistiska Stockholmskonferensen med sitt interdikt, trots Kerenskis trängande föreställningar och fastän den stod under ententevännen Brantings ledning. Den ville fortsätta kriget "jusqu' au bout". Och den kunde göra detta mot arbetarnas opposition i de egna landen därför att tyskarna aldrig öppet framlade sitt fredsprogram. Kerenskij blev tvungen (eller övertalad) till sin offensiv sommaren 1917 och vi minnas vartill den ledde: i det inre till den bolsjevikiska revolutionen, i det yttre till ett fruktansvärt nederlag med en framflyttning av centralmakternas front till en linje mellan Riga och Odessa.

Det blev en oemotständlig chans för den tyska militarismen. Ingen stod rycken för den, varken greve Czernin som plötsligen glömde sina fredstal, eller den smidige hr von Kühlmann, som skulle inleda en ny kurs efter Zimmermanns bedrövliga mexikanska historier.

Brest-Litovsk och Bukarest visade huru tyska generaler och tyska diplomater kunde ta för sig när de stodo med makten i händerna. Och därför må det också sägas att tyskarna äro de sista som ha någon rätt att protestera mot hårda fredsvillkor. Det var sorgligt få av dem som sade ifrån i mars 1918.

Väroffensiven 1918 skulle sätta inseglet på Tysklands seger i väster och i söder. Vi veta huru det slutade. Den tyska krigsmakten hade segrat sig till döds därför att den i sig uppsugit alla folkets krafter, bokstavligt talat militariserat ihjäl hela det tyska samhället och det tyska folket. Därför föll vid nederlaget hela samhället ihop, dödsträtt.

Att revolutionen i Tyskland följde efter det militära nederlaget var ödesdigert och fick de allvarligaste följder för hela fredsuppgörelsen. Motståndarna ha aldrig fått den fulla tron på uppriktigheten i omslaget. Nu hämnar sig också förhållandet att det offentliga livet i Tyskland så föga förmått att dra till sig de framstående personligheterna. Allt för många av det gamla systemets män stå fortfarande i främsta ledet även efter revolutionen. En Erzberger eller Scheidemann, en Dernburg eller en Ebert kunna icke vinna ententens tillit.

Allt detta har stärkt den politik i ententelägret som krävt de allra hårdaste fredsvillkor. Och den omänskliga tyska krigföringen i Belgien och Frankrike som syftade icke blott på det militära målet, en seger över motståndarnas krigsmakt, utan på att förlama deras land industriellt och ekonomiskt för en lång framtid, hade framkallat ett flammande hat mot tyskarna, vilket icke tillät lugnare röster att komma till ordet. För Frankrikes del kommer ytterligare ett annat förhållanden i betraktande. Trots allt kringskärande av Tysklands landområde och minskningen i dess folkmängd har Tyska riket fortfarande 50 procent större befolkning än Frankrike. Den ledande — för ögonblicket allenarådande — statsmannen i Frankrike, Clemenceau, ser rent militäriskt på förhållandet till Tyskland; han fruktar en tysk revansch så snart Tyskland åter hämtat krafter. Hans mål har därför varit att så mycket som möjligt försvaga Tyskland både militäriskt och ekonomiskt, och i denna sin politik har han fått stöd av den äregiriga italienska nationalismen, som till gengäld kunde räkna på fransk hjälp för sina syften, samt från den unga polska och den unga tjeckiska nationalismen, vilka bägge bära på gammalt och välgrundat hat mot tyskarna — medan den beräknande japanska imperialismen för visso icke lagt några hinder i vägen. Man tycker sig nästan se hur österns gula

(Forts. å sid. 4)

Amerikanskt kavalleri infaller i norra Mexico

Två amerikanska flygare tillfångatagas av mexikanska banditer, men bliva lösgivna mot en borgen på femton tusen dollars

De amerikanska kapitalisterna och patentpatrioterna synas få sin vilja fram angående invasion i Mexiko. Amerikanska trupper ha redan övergått den mexikanska gränsen, då detta skrives.

Strax efter det statsdepartementet i Washington tillidelat president Caranza en varning, att morden på amerikanska medborgare i Mexiko måste upphöra, eller den amerikanska regeringen bleve nödsakad antaga en "radikal förändring i sin politik", kom underrättelsen, att mexikanska banditer tillfångatagit två amerikanska militärflygare, nämligen löjtnanterna Harold G. Peterson och Paul H. Davis. Banditerna sände bud till Texas, att om de icke erhöllo $15,000, skulle de båda flygarna dödas. Under militär eskort sändes den äskade summan till banditerna, vilka, sedan de överlämnat Peterson och Davis, genast retirerade inåt landet.

Så snart flygofficerarna befunno sig i säkerhet övergick åttonde amerikanska kavalleriregementet den mexikanska gränsen för att förfölja banditerna. Ett nationalgarde på 16,000 man håller även på att bildas i Texas, och allt artar sig till krig mellan Förenta Staterna och Mexiko.

AVSLAGEN LÅNEANSÖKAN

Stockholm nekas låna i New York, men Köpenhamn får $15,000,000

Ett banksyndikat i New York, bestående av Brown Bros. & Co., Lee, Higginson & Co., J. W. Seligman & Co. och William A. Read & Co., har i dagarne övertagit av Köpenhamns stad utfärdade obligationer till ett värde av $15,000,000. Obligationerna, som löpa på 25 år med 5½ procent ränta, komma att utbjudas till allmänheten, till 99½, vilket innebär att de komma att ge från 6 till 6¾ procent.

Det spordes i tisdags f. v. att Stockholms stad inlett underhandlingar med härvarande banker om ett lån å $15,000,000 å ungefär samma villkor som köpenhamnslånet. Bankirerna sägas emellertid ha kommit överens om att denna begäran av skilda orsaker icke kan beviljas just nu. En av de första orsakerna till detta avslag är det förtvivlade behovet av pengar i Belgien, Frankrike, Italien, Tyskland och andra länder, vilka lidit svårt av kriget.

SEX CENTS SKADESTÅND

I domstolens utslag förra veckan i Henry Ford-målet mot Chicago Tribune tillerkändes käranden sex cents skadestånd.

FRED MED TYSKLAND

Konungen av England har ratificerat den av parlamentet antagna bestämmelsen rörande fredsavtalet med Tyskland, och fred härskar mellan de två länderna.

EN GOMPERIANSK POLITIKER

För Svenska Canada-Tidningen av RUDOLF EINHARDT

I sist hitkomna numret av S. C. T förekommer en intervju med Mr. A Hermanson, M. P. P., redan förut ryktbar för sina "lojalitets"- och krigsresolutioner. Intervjuen visar tydligt, att de väldiga rotblötor, som, bildligt talat, öst ner lite varstans över den politiska och sociala världen, lämnat Mr. Hermansons del av Saskatchewan alldeles oberörd. Torka råder fortfarande därnere. "They missed the showers!"

Efter vännen Browns redaktionella kommentarier över Mr. H:s politiska acumen är det inte så mycket, som behöver sägas. Bara ett par punkter skall jag be att få framhålla för att belysa Mr. H:s gammaltestamentliga liberala profetkall.

Då Mr. H. påstår, att ett radikalt farmareparti komme att krossas mellan de liberala och konservativa, så får jag påpeka, att han är helt och hållet obekant med den politiska utvecklingen i den övriga världen. Det är nämligen så, att i alla jordens länder utan undantag de liberala alltid malts sönder mellan de konservativa och de radikala. Regeln har, som sagt inga undantag, men för att lämna de mest slående exemplen kunna vi bara se på den sista tidens politiska utveckling i de två av jordens länder, som ensamt kunna skryta med ett långvarigt politiskt liv, uppburet av verkligt konstitutionella statsformer, nämligen England och Sverige. Förhållandet är inte svårt att förklara. Våra dagars medborgerliga intresse är fästat vid de socialt- och ekonomiskt-politiska spörsmålen och icke vid de konstitutionellt-politiska. Då nu liberalismen befriade folken från politisk despotism, men i stället kastade dem i ett mycket förhatligare ekonomiskt slaveri under kapitalvälldet, kan man lätt förstå, varför liberalismen alltid males sönder i kampen mellan de radikala, som representanter för de ekonomiskt vanlottade eller proletariatet, och de konservativa såsom den bestående ordningens pålitligaste och dugligaste vapendragare. Liberalismen hade sina försänkningar i medelklassen. Men medelklassen dör ut med förfärande

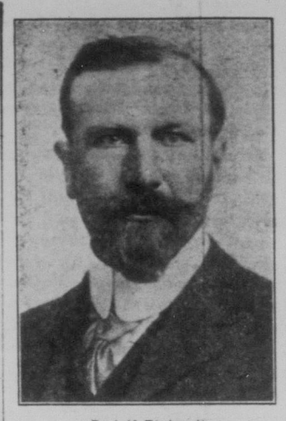

Rudolf Einhardt

hastighet. Den moderna industrialismen dödar den. Av 1,000 medelklassare knogar en upp sig bland de finansiella baronerna, under det att de 999 fösas över i proletariatets leder. Liberalismen har därför icke mycket chanser här i världen. Den är i själva verket redan död. Den luktar redan.

Världskriget lade liberalismens undermålighet i så öppen dager, att endast de blindaste icke förmå att se det. Den icke blott icke förhindrade kriget eller ens begränsade det, utan just liberalismen gjorde det i stället till ett världskrig. Vad som emellertid betydligt förvärrar dess syndaregister är, att den orkeslös åsåg, hur profitörer och gulascher skoningslöst utsögo massorna och drevo medelklassen över i proletärlägret i större skockar än någonsin förut. Liberalismens rekord var under världskriget det ynkligast tänkbara. Och dock slog den även detta egna infama rekord vid fredskonferensen. Den visade sig icke blott maktlös att förhindra utan den till och med var behjälplig att giva internationell sanktion till proletariatets och överhuvud taget alla arbetande klassers — farmarens icke minst, fortsatta utsugning i hela världen. Detta är nämligen den röda tråden i Versaille-fördragen.

Som man lätt kan förstå, slår den gammaltestamentliga Gomperismen mycket an på en man med mr. H:s "progressiva" och liberala läggning. Gompers är den amerikanska arbetarevärldens fule fisk. Tack vare honom står den amerikanske arbetaren i jämförelse med sina yrkesbröder inom den övriga civiliserade världen mycket längre borta från sin slutliga frigörelse. Gompers metoder torn varken bönder eller arbetare närmare det stora målet. Gompers vapen är strejken, eller i mildare fall den med en massa resolutioner belastade deputationen. Ingenting gott kan i längden uträttas med strejker. Och farmaren har ju inte ens chanse att göra detta. Han är därför under det Gomperska systemet helt och hållet hjälp- och rättslös gent emot de stora intressena. Varken bönder eller arbetare kunna vinna något beständande gott utom genom målmedveten lagstiftning; och målmedveten lagstiftning kan endast utövas genom att bönder och arbetare själva genom direkt politisk aktion ta hand om det lagstiftande maskineriet. Att lämna detta maskineri i händerna på en del samvetslösa yrkespolitici, vare sig de stämpla sig liberala eller konservativa och sedan gå som tiggare och be om legislativa eumåsmulor, är en metod, som vi nu ha försökt för så många år och blivit så mycket lurade på för varje år, att det är besynnerligt, att den metoden ännu kan ha en enda anhängare, utom naturligtvis bland yrkespolitici själva.

Gomperismens fundamentala fel ligger således däri, att den icke tillfyllest uppskattar en målmedveten lagstiftningsförmåga att hälsosamt påskynda den sociala evolutionen och de producerande klassernas emancipation. Men vid sidan av detta änke-

(Forts. å sid. 4)

RYSKA TSARENS MYSTERIUM: ETT VITTNE VID MORDNATTEN, MUNKEN JEFREM, BERÄTTAR

Vida spridd rysk folktro, att tsaren räddats. Furst Jussupovs uttalande. Ett sammanträffande med munken Jefrem, som lyckades undkomma vid mordet på tsarfamiljen

Av ANDREAS WINDING

Valamo i juli.

Lever tsaren? Just i dessa dagar är det ett år sedan det drama utspelades, vilket efter vad hittills uppgivits ledde till hans och den kejserliga familjens tragiska död. Men den hemlighetsfullhet som omger detta drama har gynnat en legendbildning om att tsaren icke är död, utan som en ny Dmitri, dold i ett klöster avvaktar den dag då befrielsens timme slår och han skall få upprättelse för de sista årens förödmjukelser och lidanden.

Rasputins baneman, furst Jussupov, har nyligen för italienska journalister påstått att tsaren lever och att en rysk officer, som påfallande liknade tsaren, frivilligt skulle påtagit sig sin härskares martyrskap. Ungefär samtidigt har general Grisjin Almasov efter Jekaterinburgs erövring lätit företaga en omfattande undersökning på ort och ställe och en utförlig rapport har utfärdats av den komité som tillsattes med professor Dille från Omsks universitet i spetsen. Denna komité har besökt huset, där det blodiga dramat ägde rum, har förhört där boende och soldater och till sist uppspårat tsarens gamla kammartjänare Tsjemodurov, vilken jämte baronessan Buxhövden och munken Jefrem voro de enda som överlevde mordnatten.

Men trots alla rapporter tro stora delar av ryska folket ännu på att tsaren är räddad och ryktena om honom sättas än i förbindelse med ett kloster på Krim, än med en munkorden i Ural. Ryssland är ju så kolossalt stort att om man blott en kortare tid vistats i landet, gjort ändlösa dagsmarscher och ändå tycker att man inte kommer ur fläcken, så börjar man tro att i detta land äro alla mirakler möjliga. Några sade mig att tsaren slutit sig till de heliga männen på Alexander Svirskij-kloster och vid ett annat tillfälle hörde jag att den upptagits bland bröderna på Valamo, vilket ju alltid varit kejsarfamiljens älsklingskloster. Det döljer hemligheter, som intet profant öga sådat och ingenting skulle vara lättare än att åratal igenom hålla sig dold i en av de talrika eremithyddor, som finnas spridda runtomkring på de fyrtio skogbeväxta öarna och holmarna.

Då slumpen på min resa förde mig till Valamo, beslöt jag att anställa en undersökning på egen hand.

Öns kommendant, den finska kaptenen Liljeberg, som under världskriget tjänstgjorde vid ryska arméns front, uttalade sig på följande sätt om Valamos munkar.

Jag vet ingenting om dem och ingen har någonsin kunnat tränga till bottnen i deras hemligheter. Det finnes hundratal av dem som vi aldrig se, vilka ständigt hålla sig dolda i sina celler och eremithyddor. Om de ha någonting att beklaga sig över, så må ni inte tro att de hänvända sig till mig! Nej, munkarna skriva direkt till krigsministeriet och de ha hemliga och mäktiga förbindelser, som sörja för att de bli hörda. Jag personligen vet lika litet om det tusental munkar, bland vilka vi dagligen röra oss, äro bolsjeviker eller om de månhända hålla Nikolaj Romanov gömd ibland sig.....

Hos klostrets gunstling eller abbot fick jag intet besked. Det var en gammal from man, som insvepte sig i en sky av helighet och gav ihåg sin välsignelse.

Genom en tillfällighet fick jag höra talas om munken Jefrem och tillsammans med militärläkaren uppsökte jag honom i hans eremithydda. Första besöket gav emellertid intet resultat.

På en ö i Valamos skärgård har förre överbefälhavaren för ryska armén, storfurst Nikolaj Nikolajevitj latit uppföra en kyrka till minne av de i världskriget stupade soldaterna. Smolenskikyrkan. Den är byggd efter skisser av storfursten själv. Altaret är utskuret i cederträ från samma berg, där enligt legenden trädet som användes till Kristi kors hade växt. Helgedomens vaktare är en munk, som förut alltid brukade vistas hos Nikolaj Nikolajevitj och följa honom på hans resor och som varit lärare för alla hans barn. I Jefrems cell i eremithyddan vid sidan av kyrkan stå signerade porträtt av storfurstarna Nikolaj och Pjotr Nikolajevitj liksom många personliga minnen från åren hos storfurst Nikolaj. Jefrem är "dödsvigd" vid kyrkan, vilket betyder att han enligt heligt löfte aldrig mer får lämna den lilla ön i Ladoga.

Dock är munken Jefrem (Efraim) ännu en relativt ung man. Han ser frisk och spänstig ut och under den svarta munkkåpan rundar sig ett kraftigt tecknat höftparti. Hans dräkt är överbroderad med bibelspråk i vitt silke. På framsidan lyser ett grekiskt kors med två vinkelräta och ett snett tvärträ. Under den spetsiga hättan, som han på eremiters vis bär på huvudet ser jag in i ett par energiska, kattgrå ögon, ett passionerat och brutalt ansikte med sinnligt svällande läppar, som endast till hälften döljas av det svarta helskägget. I cellen och kring hans person kännes denna egendomliga, starka lukt som är karaktäristisk för alla ryska kloster och tycks utgöra en sammansättning av surkål och gammal rökelse.

Den dödsvigde eremiten tar emot oss ytterst vänligt och visar älskvärt det inre av Smolenskikyrkan, som är av relativt små dimensioner, men där till gengäld de heliga kärlen, helgonbildernas inramning och altarets utsmyckning är av de ädlaste metaller. Bakom ikonostasen, i det allra heligaste på altaret, förvaras omsorgsfullt insvept i en väska av rött sammet kyrkans dyrbaraste relik, en bit av den svamp, som jungfru Maria använde till tvagning av Jesu döda kropp efter nedtagandet från korset. Då min följeslagare och jag under besöket vilja gå på högra sidan av altaret, gör munken en förfärad och avvärjande rörelse, springer hastigt fram och spärrar vägen för oss. Där får endast prästen gå; om någon an-

(Forts. å sid. 4)

Göteborgsbanken bedragen av dam på c:a 4 milj. kr.

Förlikningskommission i typografstrejken. — Avliden bondepolitiker. — Vilda uppträden i Gävle. — Dom i Frödingsmålet

— Aktiebolaget Göteborgs bank har i dagarna varit utsatt för ett bedrägeri, som rör sig om en summa på bortåt 4 miljoner kronor och som ännu är föremål för närmare utredning. En bland bankens kunder har varit fröken Siri Thunström, bördig från Norrköping, men numera bosatt i Stockholm. Hon har under flera år legat i stora aktieaffärer och i sina spekulationer rört sig med mycket betydande belopp. Som hon allmänt ansetts vara förmögen, har hon åtnjutit stor kredit och hon har också skött sina transaktioner utan mankemang, ända tills för några dagar sedan av henne utställd check, som hon lämnat i likvid till Göteborgsbanken, kom tillbaka obetald, emedan hon ej hade något innestående på sin räkning. Checken var utställd på Östergötlands Enskilda banks avdelningskontor i Norrköping. Slag i slag kommo sedan obetalda checkar tillbaka och det sammanlagda beloppet för dessa, för vilka likvid erhållits i Göteborgsbanken, uppgår till 3,867,736 kr. 17 öre, enligt vad sistnämnda banks ledning upplyst på Dagens Nyheters förfrågan. Fröken Thunström

(Forts. å sid. 4)

FINSKA UTMÄRKELSER

Hoover och två andra amerikaner bli dubbade till finska riddare

Stockholmskorrespondenten Digby har erfarit att amerikanske livsmedelsadministratorn Herbert C. Hoover av finska regeringen dubbats till riddare av Vita rosens orden första klass. Samma utmärkelse har tilldelats chefen för den amerikanska kommissionen i Finland, major Heath, och marinattachén vid amerikanska legationen i Hälsingfors, kommendörlöjtnant Robinette från Philadelphia.

MINDRE FYLLERI.

Polismästaren i Kristiania är auktoritet för uppgiften, att sedan de starkaste ölsorterna för några veckor sedan frigåvos, har en nedgång i antalet fylleriförseelser inträtt. De anhållna äro icke eller så redlöst berusade som förut. Vinhandlarna konstatera, att arbetarna nu köpa mindre vin än förut.

MOT PETROGRAD

En framstöt mot Petrograd av antibolsjevikstyrkor, som hoppas bli avgörande, kommer att företagas, meddelades i fredags från Hälsingfors. De anfallande styrkorna föras av general Judenitch, vilkens ryska frivilliga trupper skola stödjas av estländare. Den förstärkta brittiska flottan, som stridit mot den bolsjevikiska flottan, är koncentrerad mot Kronstadt. Kronstadt står i lågor. Tre bolsjevikfartyg ha sänkts i en strid med britterna, vilka förlorade tre fartyg.

Strejkledarna äro åter i fängelset

Borgen vägras de åtta strejkledarna och de föras åter till provinsfängelset i Winnipeg

Folket protesterar

Charitonoff dömes till deportation, Almazoff får kvarstanna i Canada under varning

Åter har "rättvisan" varit framme. De åtta strejkledarna, som genomgått den preliminära rättegångens fars, ha åter blivit kastade i fängelse. De blevo som bekant förklarade skyldiga att stå till rätta i höstsessionen och måste därför söka ny borgen för att få vistas på fri fot. När denna ansökan, som man trodde självklart skulle beviljas, kom upp för Justitiele J. D. Cameron i torsdags, vägrade han att bevilja de anklagade ny borgen. Domar Cameron ansåg att strejkledarna brutit det löfte, de avgåvo, då de första gången försattes på fri fot, vilket gick ut på att icke deltaga som agitatorer i arbetarrörelsen. Försvarsadvokaten E. J. McMurray påpekade emellertid, att de anklagade, när strejken avblästes, förklarade de sig icke ämna hålla detta löfte, varför de sattes under högre borgen. De hade sålunda rätt att uppträda som agitatorer, och domaren visade, att han blundade för fakta.

Strejkledarna fördes genast till provinsfängelset, där de förvaras till sessionen i oktober. Försvarsadvokaten har dock uppgivit, att han har förhoppningar om att snart få ut dem. De arresterade äro: R. B. Russell, R. E. Bray, J. R. Johns, W. A. Pritchard, A. A. Heaps, John Queen, Wm. Ivens och George Armstrong.

Folket protesterar

Denna åtgärd att åter kasta strejkledarna, vilka ännu icke befunnits skyldiga till något som helst brott, i fängelse, har väckt en oerhörd harm, och endast sådana perfida och arbetarsmädande tidningar som Winnipeg Telegram och missfostret Canada Posten jubla. I söndags förvandlades Labor Churchs gudstjänst i Industrial Building, som var besökt av tusentals människor, till ett formligt protestmöte mot åtgärden. En skarp protestresolution antogs så gott som enhälligt av församlingen. Bland talarna märktes dr Salem Bland och pastor J. C. Woodsworth, vilka icke skrädde orden. Stämningen var synnerligen entusiastisk.

Dixon och Woodsworth

I preliminära förhör förra veckan förklarades F. J. Dixon, M. P. P., och pastor J. S. Woodsworth skyldiga att stå till rätta för "seditious libel" i Strike Bulletin, som de varit med om att redigera. De försattes på fri fot mot $3,000 borgen vardera.

Skall deporteras

Redaktör Moses Charitonoff erhöll

(Forts. å sid. 4)

RYSSMORDEN I SVERIGE

Över 60 ryssar häktade i Stockholm för de hemska mordorgierna

I måndags f. v. meddelades från Stockholm att över sextio ryssar därstädes blivit häktade i anledning av det uppskakande mordet på bolsjevikombudet Nikolaj Ardasseff. Liksom av tre andra personer, som tros vara offer för mordarligan, ha funnits i sjön i närheten av Stockholm. Tio personer, som stå anklagade för mordet på Ardasjeff, ha tillstått att de mordat en person vid namn Kalvé. Polisen tror att en försvunnen svensk student vid namn von Engeström är en de fallit offer för ligan. Kalvé, en f. d. brottare, var anställd som vaktmästare på bolsjeviklegationen, men övergick därefter till spion för svenska myndigheter.

En 17-årig rysk generalsdotter Wanda Gysser tillskrives en ledande roll i mordet på Ardasjeff. Den tortyr han fick undergå, innan livet slutligen flydde, var fruktansvärd. Inkvisitionen beviittnades av bl. a. flickan Gysser, vars kärleksförklaringar Ardasjeff förut avvisat. General Gysser och hans dotter lyckades efter häktanlet fly till Köpenhamn, men ha åter blivit gripna.

De intriger som bedrivits inom den talrika ryska kolonin i Stockholm och närliggande villastäder äro så invecklade att polisen ej riktigt kan avgöra om flertalet av de häktade är monarkister eller bolsjeviker.

SMUGGLING I AEROPLAN

Tyska värdesaker nedsläppas från en flygmaskin i södra Sverige

Det första fallet av smuggling per aeroplan rapporteras från södra kusten av Sverige, enligt ett telegram i måndags f. v. Ett tyskt par, som bosatt sig på platsen ifråga, mottog med signaleringar ett aeroplan, som kom flygande från Östersjön. När flygaren iakttog signalerna, nedsläppte han till marken tvenne paket.

Paret arresterades med paketen i sin besittning. Det smugglade befanns vara dyrbara spetsar, juveler och statsobligationer till ett större belopp.

Tyskarne erkände att paketen nedsläppts av prins Wilhelm (f. d. albanisk kung), som sökte föra värdesakerna i säkerhet för förutvarande kungaparet av Saxen, vilka de tillhörde.

GREY ACCEPTERAR

Viscount Grey har accepterat utnämningen till brittisk ambassadör i Washington, uppgav Andrew Bonar Law i brittiska underhuset förra veckan.

GODA SKÖRDEUTSIKTER.

Ett presstelegram från Stockholm säker, att skördeutsikterna i Finland för närvarande äro de bästa sedan 1912 och att landet med denna skörd, de nu tillgängliga spannmålsförråden och dem, som väntas, skall kunna avvärja hungersnöd till i juni nästa år.

Begynnelsepris på $2.15 per bushel

Regeringen godkänner kontrollkommissionens förslag om ett begynnelsepris på $2.15

Icke tillfredsställande

Vid öppet möte av kontrollkommissionen hotar Ontarios farmarrepresentant med strejk

Från Ottawa meddelades i måndags, att den tillförordnade premiärministern, Sir George Foster, samma dag meddelat att "wheat board of control" rekommenderat en begynnelsebetalning på $2.15 per bushel att betalas till farmarena på basis av No. 1 Northern, Fort William. Regeringen har godkänt detta pris.

Tidigare samma dag behandlade kabinettet frågan om det begynnelsepris, som av regeringen skulle betalas för innevarande års veteskörd, jämte de regler, som skola gälla för hanterandet och försäljningen av skörden av den nyligen kreerade kontrollkommissionen under James Stewart. Kommissionen har behandlat frågan under någon tid, och det är troligt, att dess rekommendationer nu äro inför kabinettet för att godkännas av guvernor-general in council.

Både generalguvernören och hans deputy, Sir Louis Davies, äro frånvarande. Sir George Foster ville icke i måndags yttra sig om saken och vägrade att uttala sig om de rapporter, som emanerat från Winnipeg, att ett högre begynnelsepris än det, man först tänkt sig, skulle fixeras. Det är icke troligt, att det blir någon förändring i regeringens politik att helt enkelt bevilja en kontantbetalning på köp av vete under förståelse att vad som sedan kan erhållas därutöver vid försäljning utdelas bland farmarena.

Regeringens politik torde knappast tillfredsställa landets farmare, som länge krävt minst samma pris som i Förenta Staterna eller $2.26 per bushel. Vid ett öppet möte av Canadian Wheat Board, som i onsdags f. v. hölls i Grain Exchange i Winnipeg under ordförandeskap av James Stewart, blev det av alla dem, som representerade producenterna, framhållet, att $2.26 är det lägsta pris man kan tänka på. J. K. McLennan, som representerade United Farmers of Ontario, hotade t. o. m. med strejk från farmarenas sida, om priset sattes lägre.

FOLKOMRÖSTNING I NORGE.

Odelstinget i Norge har ennhälligt beslutat, att det till hösten genom allmän folkomröstning skall avgöras, om det nuvarande spritförbudet, som hittills varit endast en provisorisk åtgärd på grund av världskriget, skall bli beståndande.